SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XXII. évfolyam/2. szám

Az úrnapi találkozás hagyománya

Több évtizedes, illetve évszázados hadjárat eredménye, hogy napjainkban szinte természetessé vált, hogy a középkorról még a vallásos emberek is „savanyú szájízzel" vélekedjenek.

Simon András: A lélek örök honvágya

Így nem csoda, hogy az egyházi ünnepeink és szokásaink egyesek számára csak külsőséget jelentenek. Pedig annak idején, amikor nagyon színes külsőségeket öltött egy-egy ünnep, az emberek bensejéből fakadt az igény, hogy külsőleg is megragadható legyen az, amiben lelkük mélyén hittek.

Mottó:

"Növeld bennünk a hitet!"

(Lk 17, 5)

Tartalom

Pünkösd

Az úrnapi találkozás hagyománya 1

...mindenki a maga nyelvén...

Szemlélődő meglátások az ökumenéről 2

NEK 2020

„Mi a legnagyobb örömöm?" Fábry Kornél atya a NEK-ről és hivatásáról 4

Velünk történt

Lelki kincsek Máriabesnyőről 8

Lourdesi keresztút, a Feltámadás útja 9

Kinek segítünk? 10

Helytörténet

Historia Domus 17. rész 11

Plébániánk hírei, információ 12

Ilyen összefüggésben szinte magától értetődő volt, hogy az Úr jelenlétéről nemcsak a templom falai között akartak hallani, hanem azon kívül is találkozni akartak Vele. Ezért állíttattak kereszteket a nagyobb útkereszteződéseknél és a határban, és ezért nőtte ki magát a legnagyobb ünneppé az Úr napja az évközi ünnepek közül.

Az ünnep üzenete egyszerű: Jézus úgy van valóságosan jelen köztünk, mint ahogy az utolsó vacsorán is jelen volt az apostolokkal. Mindazt, amit nekik adott és mondott, abban részesedünk mi is. Vagyis minket is ki akar emelni az élet értetlenségeiből azáltal, hogy rábízzuk magunkat. Nem szabad megijednünk, ha kérdéseink vagy kételyeink támadnak, hisz az apostolok is fordultak kérdéssel Jézushoz. Ő nem utasította el őket, hanem kérte tőlük, hogy merjenek bízni benne. Mint ahogy az apostolok, úgy mi is megtapasztaltuk már életünkben, hogy a belé vetett bizalmunk megtermi gyümölcsét. Ezért az úrnapi körmenetbe is bátran merjünk bekapcsolódni, hiszen ezzel másoknak is biztatást adunk. Mindezt akkor tudjuk megélni magától értetődő természetességgel, ha a Pünkösdkor kiáradó Lélek betölt bennünket is, és lángra lobbantja szívünket. Miközben várjuk a megígért Vigasztalót, az apostolokkal együtt kérjük mi is az Úrtól: "Növeld bennünk a hitet!"

Tampu-Ababei József plébános

…mindenki a maga nyelvén…
Szemlélődő meglátások az ökumenéről

– Ha a nyelvek bábeli összezavarodásának bibliai képe összefüggésbe hozható a pünkösdi nyelvcsoda leírásával, akkor az Egyház fokozatos széttöredezésének a Megváltást hirdető ellentétpárja a keresztények egységének csodája. Amit azonban mi pozitív vagy negatív folyamatnak érzékelünk, az Isten időfeletti jelenében egyszerre valósul meg. A Szeretet csendben mindent elrendez. Alighogy a teremtmény alábukik a reménytelenség sötétjébe, a Teremtő minden várakozást felülmúló távlatokat nyit meg. Csak a személy szabadságát tiszteletben tartó tapintat akadályozza meg az Atyát abban, hogy meg ne előzze gyermekét.

„Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni úgy, ahogy a Lélek megadta nekik. Sok vallásos zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben azok közül, akik a föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás hallatszott, összefutott a sokaság, és zavar támadt, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.(..) Ezek a szavak szíven találták őket. Ezt mondták Péternek és a többi apostolnak: – Mit tegyünk, testvérek? Péter így szólt hozzájuk: – Tartsatok bűnbánatot, és keresztelkedjetek meg valamennyien Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és hogy megkapjátok a Szentlélek ajándékát!”

(Apcsel 2, 4-6. 37-38)

* * *

– Az a töredékes kapcsolat, amely a különböző felekezetek között fennáll, hasonlónak tűnik számomra ahhoz a viszonyhoz, amelyet a féltestvéreimmel élek meg gyermekkorom óta. A vér összeköt, de el is választ. A múlt eseményei tétovává teszik még a megszólítást is. Közelről szemlélve felismerhető, hogy ugyanaz a romboló erő működik az „egyházszakadásokban", mint a családok széthullásában. Végső soron csak abban bízhatunk, hogy egyszer, akár itt a földön, akár az Üdvösségben, Jézus Krisztusban teljes egységre juthatunk.

„Azzal a szeretettel szerettelek titeket, amellyel engem szeretett az Atya. Maradjatok meg az én szeretetemben! Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, ahogyan én megtartottam Atyám parancsolatait, és megmaradok szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen. Ez az én parancsolatom: szeressétek egymást azzal a szeretettel, amellyel én szerettelek benneteket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint aki életét adja azokért, akiket szeret."

(Jn 15, 9-13)

* * *

– Isten nem a bűnbeesés előtti állapotot akarja visszaadni, mintha nem történt volna semmi. Ő a mi bűnünkből, ellenkezésünkből, közösség romboló múltunkból kíván templomot építeni. Templomot, amelyben Őt dicsőítjük azért, amit tett értünk. Egymás elől sem szabad eltakarnunk, hogy vétettünk és újra meg újra vétünk az egység ellen – akár a házasságunkról van szó, vagy a meghitt kapcsolatainkról, akár az Egyház családjáról. Saját gyengeségünk elismerésén és a másik értékeinek belátásán át vezet az út a krisztusi szeretethez. Mi, katolikusok, nem ismerjük eléggé a gazdagságunkat, és sokszor lenézzük azokat, akiknek kevesebb van, vagy éppen figyelemre sem méltatjuk azokat, akiktől igazán megtanulhatnánk, hogyan éljünk odaadó hittel. Mindnyájunknak szüksége van arra, hogy nagyra becsüljenek, hogy tapintatosan közelítsenek felénk, hogy személyes érdeklődéssel forduljanak hozzánk, hogy figyelembe vegyék egyedi adottságainkat, hogy meglássák bennünk a lehetőségeket: azaz, hogy a »magunk nyelvén« szólítsanak meg.

„Azzal a szeretettel szeressétek ti is egymást, amellyel szerettelek benneteket! Arról fogja megtudni mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást."

(Jn 13, 34-35)

Szeretet és Egység Lelke! Kérünk Téged, hogy növeld bennünk az Egység vágyát! Taníts minket egyre inkább hallgatni indításaidra, hogy elsősorban Veled legyünk egységben! Bízunk Benned, hogy Te vezetsz el minket, tanítványokat, az egymás közötti közösségre is. Amen.

Babos Áron diakónus

„Mi a legnagyobb örömöm?”

Fábry Kornél atya a NEK-ről és hivatásáról

Van valaki a katolikus egyházban, aki a NEK-ről olyan tűzzel tud beszélni, mint saját megtéréséről és olyan meggyőzően, tisztán és világosan, hogy úgy érezzük, személyesen minket hív, és ott a helyünk. A NEK megbízott főtitkárával, a Fábry Kornél atyával készült interjút dolgoztuk most át a Szív-Hang pünkösdi számába.

Múlt évben a bíboros atya arra a megtisztelő feladatra kérte fel Kornél atyát, hogy legyen a NEK főtitkára. Azonban ehhez az állomáshoz kacskaringós út vezetett.

”Derült égből a villámcsapásként ért bíboros úr telefonhívása. Egész más közegben voltam eddig. Kaposvári egyházmegyésként, az Emánuel közösség tagjaként voltam plébános Kaposfüreden, mellette még másik három falut elláttam, két egyetemen és gimnáziumban tanítottam - rengeteg mindent csináltam, és akkor jött a felkérés, hogy 2020-ban Budapest rendezi ezt az Eucharisztikus kongresszust, és ezt valakinek meg kell szerveznie. Egy kis időt kértem a bíboros atyától, hogy hadd imádkozzam át. Mert hogyha az Úr nem építi a házat, akkor hiába küzd az építő. Kértem egy pár napot, sokat imádkoztam, hogy ez-e a feladatom vagy nem. Mert ha nem az én feladatom, akkor másnak kell csinálnia. Nagyon nagy megerősítést kaptam Jézustól, hogy igen, most ezt kell csinálni. Biztos ami biztos, beszéltem a lelkivezetőmmel is, és ő is azt mondta, hogy az a jel, amit kaptam, az egyértelmű. Több, mint evidens, hogy ezt kell csinálni.”

A papi hivatás választása nem volt enynyire egyértelmű. Kornél atya szívesen me-sélt kalandos életpályájáról, amely az egyetemi évek alatt hozott gyökeres változást.

”Sosem akartam pap lenni. Ötgyermekes katolikus családban nőttem fel. Nagycsaládot szerettem volna, merthogy nagycsaládban nőttem fel. A papi hivatást jóval később kaptam, 22 évesen.

Akkoriban kíváncsiságból elkezdtem olvasni az Apostolok Cselekedeteit, és teljesen lenyűgözött, hogy ezeket az apostolokat vezeti a Szentlélek, hogy betegeket gyógyítanak, nyelveken beszélnek, prófétálnak, halottat támasztanak fel. Azt kérdeztem magamtól, hogy hol van ez a mai egyházban? Hiszen tudtommal Jézus egy egyházat alapított, tehát ami akkor működött, annak ma is működnie kellene! Elkezdtem keresni és így jutottam el a Szentlélek Szemináriumra. Egy 9 hetes lelkigyakorlatról van szó, heti egy találkozóval és otthon naponta 20-25 perc imával, és ennek keretében van egy életgyónás, amire 2 hétig készültem, és öt oldalt teleírtam az addigi bűneimmel. Így újra azt az élményt éltem át, mint a gyerekkori gyónásoknál, hogy szinte kirepülünk a gyóntatószékből a megkönnyebbült lelkünkkel. Ezután imádkoztak értem és annyira

betöltött a Szentlélek, hogy annak ellenére, hogy én 20 éves koromban bérmálkoztam, 22 évesen tértem meg.

Akkor volt egy olyan istenélményem, ami megváltoztatta az életemet. Olyan fizikai és lelki élményem volt, hogy igen, most már elhiszem, hogy Isten konkrétan és személyesen szeret."

Kornél atya akkor került ki Manilába Ifjúsági találkozóra, amire egyetemi teendői mellett is időt szánt. Ez az élmény megváltoztatta az életét.

„A világ legnagyobb létszámú szentmiséjén vehettem részt: négy- és fél millióan voltunk! Fülöp-szigetek egy nagyon szegény, de nagyon vidám ország. Tényleg befogadták az örömhírt! Nyitott templomban, amikor nincs semmilyen litánia vagy vallási esemény, bent térdelnek kétszázan és imádkoznak. Ez egy döbbenetes dolog, ahogy a gyakorlatban élik a vallásukat: a bankban, bevásárlóközpontban ott a piéta, minden taxiban hatalmas Jézus arc a műszerfalon, emberek megállnak, imádkoznak egy picit, aztán mennek tovább. Nagyon nagy élmény volt és úgy tértem haza, hogy a legnagyobb öröm számomra az, hogy Isten irgalmát elvihetem az emberekhez."

Kornél atya akkoriban még tanult, dolgozott és udvarolt, de aztán a hívás és a jelek egyre jöttek. Már Manilában és itthon is többen megkérdezték tőle, hogy papnak készül-e vagy papnak tanul-e.

„Aztán elgondolkodtam azon, mi a legnagyobb örömöm. Az, hogyha Isten irgalmát nemcsak megoszthatom az emberekkel, hanem még fel is oldozhatom őket, nemcsak beszélhetek róla, hanem a bűnbocsánat eszköze lehetek. Így mondtam ki az igent arra, hogy „Igen, Uram, jövök." Aztán már nem folytattam tovább a francia szakot. Akkor még olasz szakra felvételiztem,

Kornél atya szállodaigazgató szeretett volna lenni, de a főiskolai felvételi nem sikerült. Ő ment tovább a gödöllői agrár-egyetemre agrár-gépészmérnök, francia szakfordító szakra, de az ottani tanulmányokat (azonkívül, hogy megcsinálta a traktor jogsit) nem találta túl hasznosnak. Utána határozta el, hogy franciatanár lesz, előtte az Országgyűlési Levéltárban dolgozott egy évig hivatalsegédként, majd felvették az ELTE-re pszichológia – pedagógia szakra. Emellett tanult olaszul, végezte a francia szakot, és közben járt az egyetemi lelkészségre, és elvégezte a Szentlélek Szemináriumot.

de nyáron már mentem felvételizni a teológiára. 2000. június 17-én szenteltek pappá. És ami szép volt, hogy egy ifjúsági találkozón kaptam a hivatásomat, és 2000-ben a Római Ifjúsági Világtalálkozón pedig már koncelebrálhattam a záró misén II. János Pál pápával, és énekeltem Frisinának az egyik szép dalát: „Jesus Christ, You Are My Life" (Jézus Krisztus, Te vagy az életem). Ez egy nagyon szép és lelkesítő ének."

A doktorátus megszerzése után, 2008-ban jött haza, és Kaposfüredre került, ahol egy 88 éves atya feladatait vette át.

„Nyolc nagyon klassz évet töltöttem Kaposfüreden. Ott a Jóisten segítségével sikerült nagyon sok mindent véghezvinni: egy kis egyházközségből egy élő egyházközséget létrehozni (én úgy tapasztaltam). Ez nagyrészt annak köszönhető, hogy egy templomfelújítás részeként sikerült padlófűtést bevezetnünk, és télen is 15 fokot tartottunk a templomban. Innentől kezdve indult be az állandó szentségimádás. Hétfőtől péntekig, reggeltől estig mindig volt valaki az Oltáriszentség előtt. A helyiek közül hetven-valamennyien jelentkeztek, hogy ők készek arra, hogy egy órát töltsenek az Oltáriszentség előtt. Egy templomban akkor imádkoznak az emberek, ha az nyitva van. ***És én hiszem azt, hogy kisugárzik, ha egy nyitott templomban imádkoznak az emberek.***

Most is nagy vágyam, hogy minél több templom nyitva legyen, és az emberek be tudjanak menni. Sokaktól hallom azt, hogy misére nem szívesen megy, mert nem olyan fajta, de ha talál egy nyitott templomot, szívesen beül egy kicsit imádkozni. Azt gondolom, hogy a Jóistennek nagyon kedves, ha valaki néhány percre betér hozzá. Nagyon bízom benne, hogy – készülve az Eucharisztikus Kongresszusra – egyre több templom lesz nyitva, lehetőséget adva a híveknek, hogy imádkozzanak."

„A kongresszus szimbóluma ez a határon innen és túl vándorútját járó missziós kereszt. Azokon a helyeken, ahol ez a kereszt állomásozik, a tanításon kívül szentmise, szentségimádás és gyónási lehetőség is van."

Ozsvári Csaba ötvösművész alkotása

A missziós keresztet Ferenc pápa is megáldotta Rómában, majd Erdő Péter bíboros indította országjáró útjára, hogy bejárja a Kárpát-medencét a 2020-as Eucharisztikus Világkongresszusig.

A három méter magas, bronzborításokkal díszített tölgyfakereszten magyar szentek és vértanúk ereklyéi találhatók, középpontjában egy Szent Kereszt ereklyével. A feltámadást kifejező ereklyetartó Életfa a magyar megújhodás reményét is jelzi. A kereszt eredetileg a 2007. évi Városmisszióra készült.

A Szentmise végén imádkozunk érte, de keveset tudunk az Eucharisztikus Kongresszusról.

„Sokfelé jártam arról beszélni, hogy mi is a Kongresszus. ***Többször tapasztaltam azt, hogy ha meghallják, hogy Eucharisztikus Kongresszus, akkor gyakran két szót nem értenek ebből: az eucharisztikust meg a kongresszust.*** De ha még értik is, azt mondják, hogy az Eucharisztiát meghagyjuk a papoknak, kongresszusra nem szoktam járni, tehát ez engem nem érint. Az előadás végére a jelenlévők 80-90 százaléka úgy dönt, hogy szeretne ott lenni. És hadd ajánljam a honlapunkat, az iec2020.hu-t.

A Kongresszus egy ünnepségsorozat, ahol az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztust ünnepeljük, aki nem csak meghalt és feltámadt, hanem köztünk maradt az Oltáriszentségben.

Maga a Kongresszus egy 19. századi kezdeményezésből nőtte ki magát." *(A témáról részletek a következő számban – szerk.)*

A NEK további programjai 2018-ban

„Már a NEK 3 éven át tartó előkészületi időszakában is minél több embert szeretnénk megszólítani, és eljuttatni hozzájuk is az Örömhírt. Így nagy boldogság számunkra, hogy mivel olyan sokan vettek részt már első alkalommal is azon a szentségimádáson, amelyet Krisztus Király ünnepének előestéjén tartottunk, így az Úrnapja előtti szombatra, azaz június másodikára szervezett szentségimádást immár nemzetközi szinten hirdetjük meg. Mindkét szentségimádással új, évenként ismétlődő hagyományt szeretnénk létrehozni.

Hitéletünk megújulását szolgálja, hogy minél több templomban legyen lehetőség szentségimádásra. Ezt elősegítendő nemrégiben készült el ***A szentségimádás iskolája*** című, 12 részből álló előadássorozat, ami a szentségimádás, imádkozás 12 megközelítését vizsgálja, és a személyes istenkapcsolat fejlődésében nyújt segítséget. Ennek az anyaga elérhető füzetként, sőt az interneten is, és egyre több plébánián lehet rá becsatlakozni. Országszerte egyre több templomban, többek közt a Belvárosi Főplébánia-templomban is, folyamatos szentségimádás kezdődött.

A Kongresszus célja, hogy elérje a nem hívő embereket is. Ehhez elengedhetetlen, hogy örömmel, nyitott szívvel, befogadó lelkülettel várjuk őket, sőt a fiatalokat is, akik igenis vágynak a lelkiségre. Megszólításukhoz viszont meg kell találni a megfelelő csatornákat, ami most már főként az internet világát jelenti. Ezt vesszük figyelembe a szeptember 15-én megrendezésre kerülő ifjúsági eucharisztikus nap szervezésénél is, ahol a fiatalokat a tanítás mellett tanúságtétellel, dicsőítéssel, énekkel várjuk.

Mindazonáltal nagyon fontos a hit szempontjából mind magunk, mind mások felé a személyes példamutatás tetteinkkel, szavainkkal és imádságunkkal. Mindent összevetve bízzunk benne, hogy amennyire könnyen veszi szájára Istent a mai magyar nép negatív értelemben, a kongresszus hatására annyira dicsőítő, Istent imádó néppé tud válni a jövőben."

Forrás: Mária Rádió Hitvalló c. műsora, január 2-3-ai adás
Fotók: www.iec2020.hu

Szerkesztők: B. T. Á., H-B. T., K. V.

Lelki kincsek Máriabesnyőről

„Állj meg, nézz és térj vissza!” Ferenc pápának ezt az idézetét vittük magunkkal a mi kis „pusztánkba”, Máriabesnyőre. Danival ketten először vonultunk ki házasparos lelkigyakorlatra. Mi voltunk a legfiatalabbak, szinte alig ismertünk valakit, mégis akkora szeretettel fogadtak a többiek, hogy ezekből semmit sem érzékeltünk.

Ki gondolta volna, hogy a pusztában ennyi elfogadó ember tölti azzal az idejét, hogy házastársával együtt közelebb kerüljön Isten által egymáshoz! Ebben főként József atya, a szervezők és a háttérimádkozók - akiknek ez úton is hatalmas köszönet - voltak segítségünkre.

Az előadások, misék, keresztutak, szentségimádások, megújított eskü és egyéb egymásra hangoló programok a házastársunk felé vezető útra terelgettek bennünket.

A kevesebb több! - ez itt is beigazolódott. Pozitív csalódásként éltük meg, hogy itt nem a jó öreg elv szerint zajlanak a dolgok, miszerint, sajtoljuk ki a legtöbbet (mennyiségben) a hétvégéből és látástól vakulásig virrasztva imádkozzunk, hogy aztán reggel korán kelve, kialvatlanul tehessük ugyanezt - hanem sok közös, minőségi időt töltve a társunkkal, kipihenten, jóllakottan (ki citromos kávéval, ki anélkül), kényelemben javíthassunk házasságunk minőségén. Szóval, azért senki ne maradjon otthon, mert fáradt és pihenni akar. Mert itt tud csak igazán töltekezni minden szempontból úgy, ahogy otthon nem…

Felmerült a kérdés, mielőtt hazajöttünk volna: vajon, hogyan tudjuk a mindennapokba átültetni a pusztában megélt dolgokat, hogy az a rohanó világunkban meggyökeresedjen?! …Erre mindenkinek más-más stratégiája volt. Hogy melyik a legjobb, azt mindenki maga döntse el. Egy biztos: minket minden kedden, ifi hittanon emlékeztet az a cserép virág, amely velünk volt a kivonulásunk napjaiban és a mai napig virágzik szüntelen…

Kata és Dani (Deák család)

* * *

Először a nővérek által szervezett házaspárok lelkigyakorlatán vettünk részt sok évvel ezelőtt.

Minden lelkigyakorlaton új élménnyel, lelki feltöltődéssel tértünk haza, de az idei Máriabesnyőn tartott házasparos lelkigyakorlat során egy olyan csodálatos lelki élményben volt részünk, amit korábban még nem éreztünk.

A péntek esti egyórás szentségimádáson az Oltáriszentség előtt házaspárok imádkoztak egymásért, akik a helyükön maradtak, ők pedig a kint lévőkért. A Szentlélek végig ott volt velünk. Itt éreztem, amit még soha, hogy másokért milyen felemelő és boldog érzés imádkozni. Nagyon bensőséges élmény volt, amikor szentségi házassági fogadalmunkat egymással szemben és a többiekkel együtt megújítottuk.

Áron atya saját maga készített emléklappal lepte meg a házaspárokat, aminek mindenki nagyon örült. Egymástól is sokat tanultunk. A kiscsoportos foglalkozásokon nyíltabban be-

szélgettünk. Abi atya előadásai nagyon bölcsen és mélyrehatóan rávezettek hiányosságainkra, és közelebb vittek Jézushoz. „Hab a tortán”, hogy a lelkigyakorlat egybe esett virágvasárnap ünnepével, amit közösen megünnepeltünk. Jézus jeruzsálemi bevonulását sikerült élethűen megvalósítani.

Még a mai napig is a lelkigyakorlatból élünk.

Tünde és Laci (Tóth család)

Lourdes-i keresztút, a Feltámadás útja

Maria de Faykod (magyar származású) francia szobrászművész alkotásaiból nyílt fotókiállítás a közelmúltban a Vigadó Galériában.

A keresztút 17 állomása reményben gyökerező, egészen újszerű alkotás. Paul Poupard bíboros így vall erről:

”*…Mintha ez a keresztút Lourdes-tól az égig épített híd lenne, mintha egy kis Paradicsom valósulna meg a földön. Maria de Faykod keresztútjának szobrai stációról stációig segítenek megszabadítani lelkünket a sok nyomasztó nyugtalanságtól, ugyanakkor megnyitja szívünket az Úr megváltó kegyelme előtt…*”

Mivel még közel áll a húsvét ünnepe, szeretnénk legalább az utolsó stáció megjelenítésével ízelítőt adni ezen alkotás fenségességéből.

XVII. állomás

”*Én adtam nekik a dicsőséget, amit nekem adtál, hogy egyek legyenek, amint mi egyek vagyunk: én őbennük, te énbennem, hogy így tökéletesen egyek legyenek ők is.”*(Jn 17, 22-23)

”Íme, én veletek vagyok minden nap, a világ végéig”. (Mt 28,20)

”*A feltámadt Krisztus lényegileg azonos az isteni Világosság ragyogásával. A Misztérium feltárul az időben, a Teljesség egy meghatározott pillanatban. Hirtelen jelenvalóvá lesz. A tudat mélyén felfedi a jövendölések értelmét, és vágyat ébreszt a reménykedő szívben, hogy felemelkedjen a Fény teljességébe. A kenyértörés pillanatában Krisztus kezei között a kenyér átlényegül az örök Élet táplálékává, és ez az esemény-jel beleépül a Teremtés történetébe. Minden Krisztus dicsősége felé konvergál. Valós jelenléte a Lélekben kinyilvánítja az Egység rendjét, vég nélküli áradatban tör fel az energiaforrás”.*
(Maria de Faykod)

Sz. M.

Kinek segítünk?

Igyekszünk a Szentmisére, időben érkezve, hogy még egy kicsit beszélgessünk az Úrral a kezdés előtt. Belépve a templomba, az előtérben nehéz bűz és alkoholgőz szaga fogad. Ami elsőre beugrik, egy sötét kiskocsma képe.

Ez hát az Isten háza? Ahol Jézus vár bennünket? Jézus mindenkit szeret! Ezt tudom. Mi is szerethetnénk annyira, hogy nem ápolatlanul és alkoholos állapotban jövünk Hozzá! Vagy nem is Hozzá jövünk, hanem a segítség reményében, amit a testvérek adnak a markunkba?

Testvérek! Ez a mi segítségünk? Pénzzel megvásároljuk lelkiismeretünk nyugalmát, hogy segítettünk a „mi Jánosunknak", szegény éhezik és fázik. Aztán a két Szentmise közt elszalad a „melegedőbe" (délután még a szőnyegen alszik egyet, hogy estére pihentebb legyen), aztán az esti hatos előtt még büdösebb és alkohol szagúbb az előtér. Leül a Lourdes-i barlang előtt lévő térdeplőre, ahova az érkező hívők már nem tudnak odatérdelni és hálát adni a Szűzanyának!

A „mi Jánosunknak" sokan próbáltak már segíteni, és nem pénzzel. Rendszeresen kap ruhát, cipőt. A kabátokat, amit kapott, a leghidegebb időben sem láttuk rajta. Hozzásegítették egy szükség-lakáshoz, hozzásegítették munkához. A munkát 2 napig végezte. Nem ismerem a körülményeket, így nem véleményezem, csak a tényeket írom. Hozzásegítették kórházi kezeléshez, ami 3 napig tartott, mert azt mondta, hogy rosszul bántak vele. Erről sem tudok bővebbet, mert nem voltam ott.

Jézus soha nem mondta, hogy adj egy pár garast az éhezőnek (nem találtam a Bibliában), azt viszont igen, hogy „**éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek**" **(Mt 25, 35-36)**

Ezek az irgalmasság cselekedetei. Miért nem enni adunk Jánosnak? Főzzünk egy kicsit többet, s hozzuk el! Ha erre nincs lehetőség, hozzunk olyan ételt, amit megehet és nem kell hűteni, mert talán erre nincs lehetősége. Kenyér is eláll egy pár napig, a májkrém, a vagdalt, a konzervek. Hála az Úrnak, egészséges víz folyik a csapból. Ezt bárhol megtalálja. Azt nem mondom, hogy fogadjuk be (de tudtommal volt, aki ezt is megtette). Mégis itt tart. Mi az „adományunkkal" őt a nyomorban konzerváljuk!

Ha ezt akarják a Kedves Testvérek, akik pénzt adnak Neki, tehetik. Saját belátásuk szerint. De a közösség nevében kérem, hogy azzal a feltétellel adjanak a kezébe pénzt, hogy nem a templom előterében kéreget, hanem a kapuban. (Én erre hiába kérem, velem ilyenkor kiabál, mert tőlem pénzt nem kap.) Ő azt mondja, hogy nem kéreget, neki adnak, de ez nem valós, mert van, akit zaklat a pénzért. Természetesen, ha imádkozni akar vagy a Szentmisén részt venni, senki nem küldi el. Volt erre is példa, hogy részt vett a misén.

Elsősorban azokat a Testvéreket szólítom meg, akik pénzt adnak Jánosnak, hogy segítsék hozzá az imádkozni vágyókat, hogy megtehessék azt, amiért jöttek a templomba. A templom és a templomkert magánterület. Az egyházközség tulajdona.

Talán annyi jog és segítség megilleti az egyházközösség tagjait, hogy amikor eljönnek az Úrhoz, tiszta lélekkel, szép környezetben és zavartalanul imádhassák az Istent!

Döbrőssy Györgyi

Historia Domus 17. rész

1934

Ez az év a felépítendő Kultúrház körüli bonyodalmakkal telt el. A tervek a Dávid és Wanner építészek ajánlatai alapján készültek. Háromszor is módosították a kívánalmaknak megfelelően a tervüket, de így is túl drágák voltak, a rendelkezésre álló pénz pedig ugyancsak kevés. Az idő telt-múlt, már augusztusban jártak, és plébános úr szerette volna az egyházközség 25. éves jubileuma alkalmából ez évben állva látni az épületet. Helyi pályázatot írtak ki, ami már elfogadható volt mind a tervezést, mind a költségeket illetően. Megkezdték igen gyors tempóban az építkezést. Gyorsan és szépen haladtak. Az őszi időjárás is kedvezett az építkezéseknek, hamarosan álltak a falak. Ekkor azonban hatalmas áradat zúdult a fedetlen épületre, amely teljesen átáztatta azt. Négy napig kellett kályhákat beállítani és fűteni, hogy decemberre, a tervezett nyitásig, valahogy kiszáradjanak. Nem nagyon sikerült….

Felépült az új Kultúrház

Azonban mégis megnyitotta kapuit a Kultúrház decemberben. Őexcellenciája, dr. Hanauer István püspök úr ünnepélyes szentmisével felavatta az új épületet, több hozzászóló méltatta az erőfeszítéseket, amelyeket plébános úr tett létrejöttéért, majd megkezdődött a bankett. Sok hívő áldozat- és segítőkészségének is köszönhető volt felépítése.

Az ünnepélyes megnyitást aztán rendezvények, vacsorák, bálok követték, igényes, tartalmas szórakozást biztosítva a résztvevőknek. December 16-án nagyszabású hangversenyt tartottak benne neves művészek közreműködésével.

Bankett

Felélesztették a katolikus köröket, amelyeknek 30 rendes és 400 pártoló tagja volt. A Kultúrház különböző helyiségeiben megindult az élet a különböző közösségek számára.

Ez évben a Belügyminisztérium egy négy lakásból álló házat engedélyezett kápolna céljára átalakíttatni az Állami Lakótelepen. A kápolna belülről el is készült. Plébánosunk gondoskodott arról, hogy minden vasár- és ünnepnap alkalmából szentmise legyen benne. Felszenteltetni a következő évben szeretnék.

December 28-án sürgöny ugrasztotta fel dél-utáni rövid szendergéséből Béla atyát, amelyet igen kelletlenül fogadott, megzavarván napi egyetlen, igazi pihenő idejét.

Legnagyobb ámulatára a sürgönyt átadó káplán méltóságos úrnak titulálta plébánosunkat. Vácról jött a levél, melyben püspök úr tudatja, hogy Őszentsége pápai prelátusi kinevezést adott eddigi érdemeinek elismeréseként. Püspök úr karácsonyi ajándéknak szánta, de késői érkezése miatt plébánosunk boldogan fogadta újévi ajándékként is. Hát ez nem maradhatott titokban, jöttek és jöttek a gratulációk egyre-másra!

Sz. M.

Nyári programjaink

Május 26-án, szombaton lesz az **Élő Rózsafüzér zarándoklat** Budapest körül. A záró szentmise plébániánkon lesz este 7 órakor. További részleteket a hirdető táblán olvashatunk. Aznap elmarad az esti 6-os szentmise.

Június 2-án, szombaton **Családi Piknik** lesz a templomkertben

Június 23-ra, szombatra plébániánk egynapos **zarándoklatot szervez Pécsre és Máriagyűdre**. Jelentkezni az irodában vagy a sekrestyében lehet. Az önrész 6.500,- Ft, amely magába foglalja az utazás-, a belépők- és az ebéd költségét. További részletek a hirdetőtáblán és a honlapon olvashatók. A zarándoklat plébániánk alapítványának a támogatásával szerveződik.

Július első hetében, **2-tól 6-ig tartjuk a plébániai hittanos napközis tábort**. Az első 40 jelentkező kedvezményesen 5.000.- Ft-ért, a többiek 7.500.- Ft önköltségi áron vehetnek részt a táborban. Természetesen szociális alapon kérhető támogatás. Jelentkezési lap a templomban a kisasztalon található, leadni a plébánián iroda időben vagy a sekrestyében a vasárnapi 9 órás mise után lehet, a tábor részvételi díjával együtt. **Jelentkezési határidő: május 31**.

Pünkösdi miserend:
- május 19. szombat 7:30 és 18:00
- május 20. vasárnap 7:00, 9:00, 10:30 és 18:00
- május 21. hétfő 7:30
  (14:00 ünnepi mise Máriaremetén)
- május 27. vasárnap 7:00, 9:00,
  10:30 (bérmálás), 18:00

Úrnapi miserend:
- június 2. szombat 7:30, 18:00
- június 3. vasárnap 7:00, 10:00 (+körmenet)
  és 18:00

Nyári mise-, gyóntatási- és irodai rend (2018. június 4-től)

Nyári miserend:

Hétfő:	7:30	-
Kedd:	-	18:00
Szerda:	7:30	-
Csütörtök:	-	18:00
Péntek:	7:30	-
Szombat:	-	18:00
Vasárnap:	7:00, 9:00	18:00

Nyári gyóntatási rend:

Előre egyeztetve, vagy:		
Hétfő, szerda és péntek:	7:00	-
Kedd és csütörtök:	-	17:30

Nyári irodai szolgálat:

Hétfő, szerda, péntek:	10:00 - 12:00
Kedd, csütörtök:	16:00 - 18:00

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Tampu-Ababei József plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Hős-Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Nagyné Ficza Marianna, Szilárdi Ferencné
Következő lapzárta: 2018. augusztus 12.